

[Arnth Jensen.]

landets indtjeningsvegne, landets økonomiske stilling. Derefter må rettesnoren lægges; i dette spørgsmål såvel som i andre af den slags må man tage de nævnte hensyn.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Der synes fra alle sider at være enighed om, at de beløb der er til rådighed for formålet, er for små, og jeg synes at ministeren gjorde dem endnu mindre end nødvendigt. Det er rigtigt, at de 1½ mill. kr., som jeg foreslog man skulle anvende til formålet, ikke kan blive til så forfærdelig meget for den enkelte, hvis der er 20 000, der skal nyde godt af dem, men det er dog 3 gange så meget, som ½ mill. kr., og det er det, ministeren foreslår.

Jeg er stadig af den opfattelse, at spørgsmålet løses lettest, ved at staten til de rentebeløb, der er til rådighed, indskyder et beløb, så summen kommer op på 1½ mill. kr. Så tror jeg, der er udgangspunkt for at foretage en rimelig fordeling, hvad der vanskeligt vil være, hvis vi skal holde os til de penge, den højtærede minister opererer med. Det bliver vanskeligt alligevel, men det bliver lettere at finde en rimelig tilrettelægning af tildelingen med 1½ mill. kr. til rådighed end med 400 000 kr. Om man skal gå den vej at bruge af kapitalen, fondens midler, som det er foreslået fra anden side, eller man skal gå til direkte støtte fra staten, kan vi jo drøfte. Jeg peger kun på, at skal vi ændre grundlaget for tipspengene — og det bliver nødvendigt, hvis vi skal bruge af kapitalen —, vil det kræve lange og indgående forhandlinger, fordi hele det grundlag, der er skabt med anvendelsen af midlerne, før der bliver midler til fonden her, er tilvejebragt gennem lange og vanskelige forhandlinger. Derfor tror jeg, det er et usikkert grundlag at gå i forhandling på, på et tidspunkt da vi alle er enige om, at der bør handles hurtigt. Der er også det at sige, at har vi brugt af kapitalen, er muligheden for at nøjes med renteindtægten i fremtiden endnu rin gere. Der er derfor god begrundelse for, at staten i den givne situation supplerer beløbet op til en rimelig størrelse, og jeg tror, man skal stille imod at have 1½ mill. kr. til anvendelse, som jeg nævnte. Dette beløb er ikke alene til studenter; det er også til andre, der læser eller er under uddannelse, og når jeg mener, det er begrundet og forsvarligt at foreslå en forøgelse af statens udgifter til de unge, det her drejer sig om; er det bl. a. under henvisning til, at jeg i fjor var talsmand for, at de beløb, der var til rådighed til understøttelse af elever på højskoler, landbrugsskoler og hus-

mandsskoler, blev forhøjet betydeligt. Jeg mener, at det vil være rimeligt overfor de forskellige befolkningsgrupper, hvis vi viser det samme hensyn overfor den del af dansk ungdom, det her drejer sig om. Jeg vil derfor meget henstille, at man tager spørgsmålet op i udvalget, og at den højtærede minister vil være interesseret i — hvad jeg tror han er —, at der, når uddelingen af disse penge skal begynde, kan være tilvejebragt et rimeligt grundlag, hvad der vanskeligt kan, hvis vi skal holde os til de begrænsede midler, der i henhold til lovforslaget er til rådighed.

(Kort bemærkning).

Bomholt: Det ærede medlem hr. Arnth Jensen ville ikke så gerne i deputation til den højtærede finansminister. Jeg er godt nok klar over, at der kræves en lovændring, men jeg har i min tid her i rigsdagen været med til at gennemføre en del lovændringer. Desværre er der også andre vanskeligheder at overvinde, men lad os tale om det i udvalget. Løvrigt mener jeg, det ville være nødvendigt at få større beløb frigjort. Jeg sagde i mit første indlæg, at der efter min opfattelse udover renten burde fremskaffes en kapital på 1½ mill. kr. Hvis en del anvendes til lån, sker der et meget beskedent tab, i hvert fald på dette område — men det må indgå i udvalgets forhandlinger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Bomholt: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning
vedtoges dette forslag.

Formanden: Fra folketingsmedlemmerne Alfred Jensen, Ragnhild Andersen og Aksel Larsen har jeg modtaget følgende forslag til beslutning af folketinget:

„Folketinget beslutter med henblik på forbedring af ungdommens forhold at opfordre regeringen til at udarbejde forslag angående følgende:

1.

Ændring af lærlingeloven gående ud på, at arbejdstiden for de personer, loven omfatter, ikke må overstige 44 timer ugentlig.